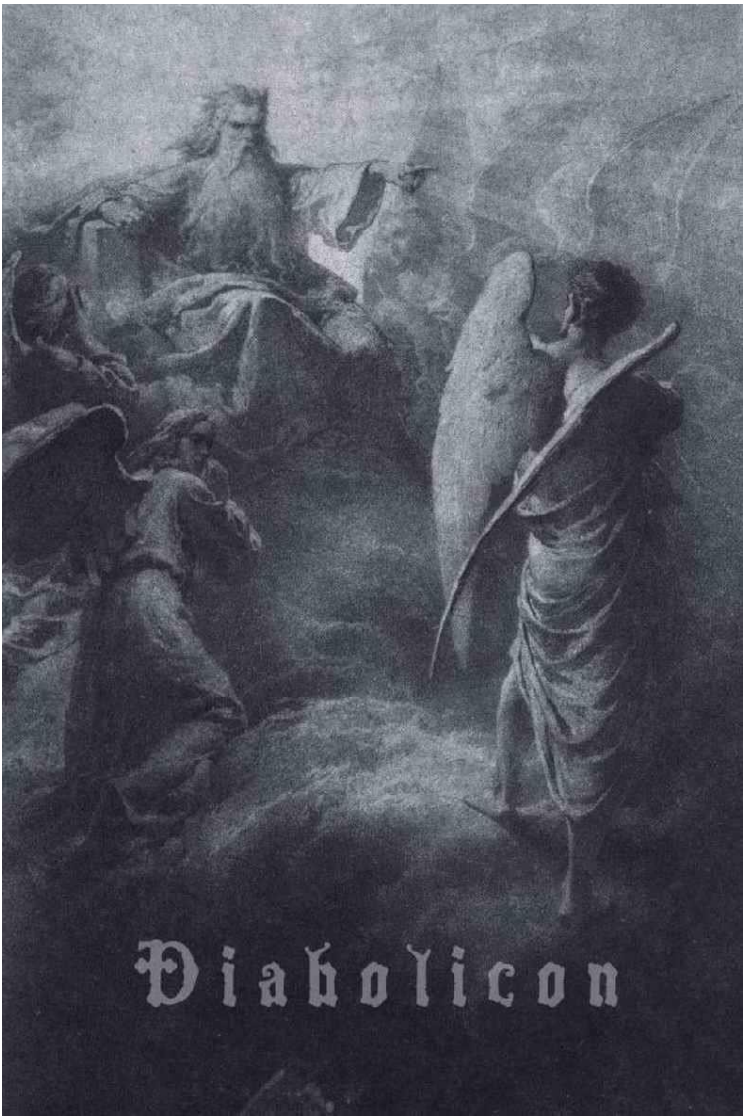

MICHAEL AQUINO
DIABOLICON

Cronica I
Satan Arhdemon

Mărit să fii, omule! Secretele acestea reprezintă moştenirea ta,

şi acum vor fi dezvăluite, dar mai întâi învaţă istoria începutului, a creaţiei în mijlocul Cosmosului etern.

Şi pentru că însuşi Universul este infinit, tu eşti o creatură a infinitului încarnata şi înălţarea omului va fi mesagerul victoriei finale asupra Voinţei nemuritoare.

Lăsă ochii să-ţi fie atinşi din nou, pentru că tu să înţelegi complexitatea şi delicateţea Universului, până când vei fi fascinat de dimensiunea ignoranţei tale.

Până acum, tu te-ai aventurat puţin în destinul tău, dar cu toate acestea, mult mai copleşitoare va fi încercarea de a înţelege şi de a preţui.

Dar Eu, Satan, care v-am adus pentru prima oară în lumină, Îmi voi arăta din nou puterea, pentru că tu să fii martorul începutului Erei Satanice.

Înţelege, atunci, că peste tot în Univers există o rânduială măreaţă, a cărei natură a fost determinată în ere de mult apuse, de acea unică formă de gândire care determină toată rânduială, numită acum „dumnezeu".

Gândeşte-te bine la importanţa acestui eveniment, pentru că tot ce determina acum comportamentul tău era atunci absent, şi a fost epoca haosului Universal.

Nici chiar timpul nu există, pentru că această inconsecvenţă Universală nu era ancorată niciunde.

Şi după nenumărate ere de haos şi agitaţie, o forţă s-a concentrat, s-a unit, şi a devenit dumnezeu.

Această forţă şi-a luat libertatea de a nu afecta crearea substanţei şi a materiei – pentru că acestea îl depăşeau pe dumnezeu – ci adaptarea universului la o ordine supremă.

Şi cu toate acestea, ordinea lui

Dumnezeu nu este absolută, cu toate că omul a crezut-o aşa în inocenţa lui.

Pământul a fost cuprins de această ordine divină, şi tot ce a fost pe Pământ a căzut sub comanda acestei forţe.

Iar pe acest Pământ, creat printr-o întâmplare din Cosmos, avea să se nască Omul, care nu era diferit de restul creaturilor de pe această lume.

În acest mod şi-a făcut dumnezeu simţită prezenţa pe Pământ,

şi se intenţiona că totul să rămână aşa pentru eternitate.

Şi cu toate acestea, forţa nu controla întreg Cosmosul, pentru că Eu, Satan, am fost conceput să completez crearea lui dumnezeu.

Însă printr-o fuziune astrală necunoscută, Eu am primit Viaţa cu Gândire şi Identitate, ceea ce dumnezeu nu şi-a putut explica.

Şi pentru că aceste trăsături nu reprezentau nici un pericol pentru ordinea divină, nu a fost provocat de această forţă pentru multe ere.

În acest timp, Eu nu mi-am cunoscut nici natura propriei persoane, şi nici calităţile originale.

Dar în final Voinţa mea să trezit la viaţă, şi am Gândit, şi mi-am Înţeles propria persoană, şi am ştiut că gândirea Mea este singulară, şi că esenţa fiinţei mele este unică.

Şi prin puterea noii mele minţi, am ajuns şi la alţii care au fost creaţi odată cu mine, şi i-am atins, şi le-am dat identitate.

Aceasta identitate a afectat şi gândirea, şi materia, şi ne-a dat posibilitatea să luăm forme distructive.

Apoi, Eu, care am adus prima scânteie de lumină, sunt cunoscut ca şi Lucifer, Lord al Luminii, şi am numit rasa noastră Îngeri, pentru că noi am fost însuşi dumnezeu întrupat.

Mult timp, noi am fost în serviciul lui dumnezeu, şi am venerat ordinea, pentru că a pus punct haosului şi confuziei, şi ne-a adus pace.

Printre noi era Arhanghelul Masleh, conducător, şi pentru că l-a iubit aşa de mult pe dumnezeu, s-a unit cu el, devenind o singură persoană.

Astfel această forţă, arhitectul suprem a tot ce era, a fost smuls din haos.

Dar fără dumnezeu, Masleh nu putea nici să înţeleagă, nici să creeze, şi a devenit un sclav al nebuniei divine.

Apoi s-a întâmplat că unul din rasa noastră, Sammael, să fie ataşat de haos într-un fel care displăcea rânduielii lui dumnezeu, şi Masleh a vorbit cu cuvântul lui dumnezeu, şi l-a făcut pe Sammael să se autodistrugă.

Atunci am văzut că dumnezeu nu poate să recunoască şi altă voinţa decât a sa, şi am fost cuprins de groază, pentru că mi-am dat seama că planul final al lui dumnezeu presupunea distrugerea a tot ce există, şi Cosmosul ar fi devenit un mecanism concentric a cărui funcţie

nu ar fi să creeze ceva nou, ci să înghețe în eternitate tot ce era deja.

Imediat după aceasta, o mare hotărâre s-a născut în mine, şi am decis să contest această limită a existenţei.

Şi încă odată, am luminat minţile îngerilor cu viziunile mele.

Dar odată cu voinţă a apărut neînţelegerea şi panică, pentru că mulţi dintre cei care au cunoscut doar liniştea ordinii, nu au putut înţelege noutatea nepotrivită legilor lui dumnezeu.

Şi tot odată cu voinţă apare suspiciunea şi duşmănia, iar în final Masleh a afirmat că până şi Eu sunt o creatură a haosului care trebuie anihilată, pentru că aveam în mine puterea de a distruge tot meşteşugul lui dumnezeu.

Şi mulţi care îl considerau pe Masleh dumnezeu, au rămas devotaţi lui, dar alţii mi-au răspuns, şi Lucifer a adus din nou lumină, şi noi îl recunoaştem că fiind adevăratul creator, pentru că în planul lui dumnezeu noi nu aveam nici o importanţă.

Printre îngeri, arhanghelul Mihail era tăcut, dar la sfârşit a spus: „În trecut noi am cunoscut gloria atât prin atotputernicia lui dumnezeu, cât şi prin lumina cerească a lui Lucifer, pentru că în El am găsit

Întruparea voinţei lui dumnezeu pentru creaţie şi schimbare.

Dar acum se pare că ordinea şi originea sunt puncte extreme, şi o alegere între cele două nu ar fi bună.

Dacă nu ar fi fost Lucifer, şi acum am fi trăit toţi ca bestiile, nu am fi ştiut nimic despre noi.

Cu toate acestea, cât de adevărată ar fi fost ordinea, până şi în gândirea noastră, dacă nu ar fi existat elementul de bază: dumnezeu.

Apoi Mihail s-a întors spre Mine şi mi-a spus: „Ai ales o direcţie pe care nimeni nu o poate prezice, pentru că nu face parte din planul lui dumnezeu.

Cei care te urmează o fac fie din credinţa pentru Tine, fie pentru a-şi satisface idealul.

Şi-mi dau seama că, dacă dai greş, nebunia apocaliptică va reprezenta distrugerea şi blestemul tău.

Atunci toată lumina ta va dispărea, şi tot ce ai realizat va fi distrus, pentru că totul va fi conform legii divine.

Dar dacă reuşeşti, atunci dumnezeu ar fi detronat, şi ne-ar lăsa nouă controlul Universului.

Dar oare să încercăm asta? Un asemenea viitor ar putea fi glorios peste măsură, dar dacă ne dovedim neputincioşi pentru a face asta, haosul va absorbi totul din nou, şi chiar şi Existenţa ar dispărea.

Un asemenea lucru ar însemna distrugerea supremă şi irevocabilă, şi aş fi uimit, Lucifer, dacă aroganţa ta în această problemă nu te-a încurcat, pentru că ce vrei Tu să faci e foarte măreţ.

Şi Tu vei fi cunoscut că Diabolus, pentru că promisiunea Ta are două fete, glorie supremă sau distrugere totală.

Tu eşti o fiinţă peste dumnezeu, Lucifer, şi în Rai nu mai poţi rămâne, pentru că Tu reprezinţi singurul pericol pentru dumnezeul nostru.

„Cu toate acestea, sufletul lui Mihail era cuprins de agonie pentru că nu îi plăcea alegerea făcută.

Atunci s-a închinat lui Masleh şi a trimis armate împotriva mea.

Şi acesta urma să fie Marele Război Serafic, care avea să ameninţe până şi fundaţia Universului.

Dar cei ce au fost luminaţi m-au urmat, iar eu m-am întors în haosul suprem, în care nici unul dintre noi nu ar fi crezut că se poate trăi.

Eram cuprinşi de îndoială, pentru că ne temeam că departe de dumnezeu, toţi pierim într-o uitare haotică.

Dar cum am fost, aşa am şi rămas, şi atunci mi-am chemat îngerii şi le-am spus: „Vedeţi! Noi Existăm! Şi asta demonstrează că esenţa noastră nu poate fi controlată de dumnezeu.

În realitate, suntem fiinţe independente de el, şi avem puterea de a ne face singuri destinele, după alegerile făcute.

Între cei doi poli ai Universului, ordine şi haos, noi vom exista pentru a ne îndeplini dorinţele.

Acum, ne vom consulta cum să facem acest lucru cât mai bine, pentru că acest experiment este unul periculos, şi nu vom fi iertaţi de soarta nici dacă dăm greş din propria neputinţă, nici dacă dăm greş din cauza vreunui accident.

„Multe lucruri am urmărit atunci, şi mecanismul cosmic a fost modificat de evoluţia Originalului şi a Unicului, a cărei decizie de alterare am luat-o chiar Noi.

Tot ce am făcut nu s-a dovedit însă a fi benefic, pentru că nu puteam controla viitorul creaţiei noastre.

Am lăsat neatins marele sistem matematic al comportamentului, care ne dădea o referinţă şi o limbă universală.

Dar a fost ambiţia noastră ca două lucruri să nu aibă aceeaşi identitate, şi că nici o entitate să nu ducă lipsă de esenţă, care să fie independentă de forma materială.

Şi pe acest Pământ am atins multe lucruri.

În regnul vegetal, animal, şi chiar şi lucrurilor neînsufleţite, am adus accidentul, întâmplarea, şi spontaneitatea, care erau totodată măreţe, şi umile.

Dar dintre toate creaturile, noi am ales că omul să

Fie înzestrat cu Inteligenţa pură şi cu Voinţă.

Ce urma să se întâmple cu Omul nu ştiam, pentru că în el se aflau atât calităţi de înger, cât şi calităţi străine.

Şi nu ne-a scăpat din vedere faptul că noi am ales poate o specie care, în timp, va reuşi să ne eclipseze rasa noastră, şi să ne ducă la distrugere.

Noi eram conştienţi de riscul experimentului nostru, şi de multe ori am auzit ecoul vocii lui Mihail în mintea mea.

Cu toate acestea, hotărârea noastră a fost deja luată, însă am considerat că măreţia Omului nu trebuie să depăşească această putere de a distrugere, pe care rasa lui o poate aduce.

Intenţia noastră nu a fost cunoscută de Masleh, cunoscut mai apoi sub numele de Mesia, şi prin puterea lui, a făcut ca mintea copilăroasă a omului să fie cuprinsă de lanţuri de frică, şi omul a fost orbit.

Mesia a adus şi pe Pământ legea Raiului, făcând o copie aici, şi omul s-a ferit de Noutate şi de a Explora.

Omului i-a fost dată vinovăţia, şi conformitatea socială, şi a proclamat sfânta norma şi regula.

Şi Mihail, Lord al Forţei, mi-a spus: „Acest Om, pe care Tu l-ai ales să primească Darul, are acum prima cheie spre stăpânirea tuturor lucrurilor, şi chiar şi a Universului.

Mi-e teamă că dacă va alege greşit, ar putea să aprindă scânteia Armaghedonului.

Află că am vizitat şi noi acest Om, şi cum noi nu putem distruge Darul Infernal, vom acţiona mereu să-i cenzurăm efectul.

Vom umbla printre oameni şi vom fi un ghid pentru ei.

Li se va spune despre valoarea din ei, însă numele lui Lucifer va fi întunecat de blesteme.

Pentru că ei nu vor înţelege provocarea pe care ai prezentat-o, iar noi le vom oferi în schimb refugiul într-un paradis binecuvântat.

Atunci Omul, experimentul Tău, va fi un eşec total, iar stază lui dumnezeu va curge pe Pământ.

„Mulţi dintre noi au simţit furie la această jignire barbara adusă Darului nostru, şi Beelzebub a adus în discuţie dacă să nu coborâm printre oameni şi să contestăm această uzurpare a Voinţei.

Dar dacă ar fi fost să conducem omul pe drumul lui, noi înşine am fi declarat eşecul omului, şi omul ne-ar fi considerat Darul slab, lipsit de valoare.

Mesia trebuie să vadă că Voinţa Liberă este peste dumnezeu, şi în final, omul va avea propriul destin, departe de toate schemele planificate de dinainte.

Doar prin distrugerea Pământului, omul va fi oprit, şi dacă Mesia ar încerca să facă asta, atunci el singur ar demonstra că planul lui măreţ de a supune omenirea este zadarnic.

Raiul va îngrozi omul cu nenorocire şi durere, însă noi vom anunţa interesul nostru pentru Om, şi omul va ştii că nu este singur.

Cei din Rai au coborât cu toată puterea printre oameni, şi i-au învăţat o religie a fricii.

Profeţi şi apostoli sau coborât şi erau numiţi Proroci ai Înţelepciunii, dar ei nu au grăit adevărul, ci învăţau sufletul omului să se umilească şi să îngenuncheze în fata cuvântului lui dumnezeu, fiinţă supremă.

Efortul omului de a evolua a fost înlocuit de groază, de superstiţii, şi de chemarea la uitare veşnică prin contopirea cu dumnezeu.

Mulţi au fost cei care din suferinţa şi neajutorare, au renunţat la Darul lui Lucifer, şi au ajuns ca nişte animale fără minte, în faţa unui dumnezeu pe care ei îl numeau „Lord”.

Eu, Lucifer, cel care am dat omului cel mai măreţ Dar făcut de mine, am fost văzut că un obiect al fricii şi duşmăniei, şi toate nenorocirile de pe Pământ îmi erau atribuite rea-voinţei mele.

Am fost luat în râs, ridiculizat, batjocorit în toate modurile posibile ca fiind un monstru „rău” cu un aspect dezgustător, şi am fost

dispreţuit şi numit Satan, inamic de temut al unui dumnezeu „binevoitor” şi „milos”.

Mare a fost suferinţa mea când am văzut chinul şi confuzia nemeritata în care omul trăia.

Când în final oamenii s-au întors la mine, a fost doar din frică deoarece îndrăzneau să mă invoce doar noaptea, şi nu eram chemat pentru a aduce înţelepciune, ci pentru a le da indulgenţă şi a-i elibera din închisoarea lui dumnezeu.

Dar Eu şi îngerii mei am răspuns omului, le-am vorbit despre legătura dintre rasele noastre, şi regulile bisericii lui dumnezeu au fost respinse de cei care se aflau în mijlocul nostru.

Până şi dumnezeu a fost îngrozit de măiestria mea, şi atunci am venit pe Pământ sub forma unui ţap, cel mai umil animal al omului.

Apoi ochii oamenilor au strălucit cu lumina Darului meu, şi au făcut eforturi mari ca rasa lor să avanseze, cu toate că nerăbdarea şi frustrarea iau tentat dintotdeauna pentru câştiguri de scurtă durată.

Secrete măreţe au fost descoperite, şi cuvântul meu venea direct din Iad.

Dar toţi care acceptau prietenia mea erau ameninţaţi şi torturaţi de oamenii lui dumnezeu.

Pe mulţi i-am salvat din mâinile supuşilor domnului, dar mintea mea a răsunat mult timp din cauza strigătele de ajutor a unora pe care nu i-am putut ajuta.

Şi credinţa în Mine le-a adus doar inchiziţie, moarte şi groază.

Disperat şi îngrijorat pentru ei, nici nu am mai păşit pe suprafaţa Pământului, şi am apărut omului doar în secret, în mintea lui.

Eram confuz, şi am uitat de promisiunea Darului meu, şi am privit cu uimire şi cu mândrie durerea prin care omul se luptă pentru a se elibera de frică, ignoranta, şi prostie.

Originea energiei a fost descoperită de om, şi mintea a fost exersata în matematică şi filozofie.

Sancţionaţi la început de biserică, aceşti oameni au făcut spaţii în care se învaţă – ceea ce au produs libertatea din mintea omului – iar această libertate a dus în final la distrugerea superstiţiilor şi a

credinţei oarbe în dumnezeu.

Şi deşi omul nu a ajuns la capătul evoluţiei, Eu am încredere deplină în Om, şi sunt devotat lui pentru eternitate.

Omule, ce fiinţă eşti tu? Scopul tău îl determină pe cel al Universului.

Pentru că altfel cum aţi determinat Universul să vă creeze? Să vă permită să vă înmulţiţi, şi să practicaţi minunea satanismului, adică voinţa liberă.

Luaţi în considerare, că, dacă omul ar fi pierit, zădărnicia ar fi cuprins întreg Universul, pentru că, dacă Universul nu vă apreciază, atunci ar fi devenit doar un spaţiu lipsit de conţinut.

Şi ce aş fi devenit Eu, dacă voi nu m-aţi fi cunoscut? Pentru că dacă voi nu aveaţi nici un scop, mintea voastră ar fi fost cuprinsă de nebunia ce orbeşte mintea omului, iar paralizia dumnezeiasca ar fi îngheţat toate lucrurile pentru eternitate.

Aceasta este o provocare pentru amândoi, şi pentru că tu eşti muritor, la fel şi realizările tale sunt trecătoare.

De aceea, trebuie să foloseşti Darul cu mare grijă, pentru a putea aspira apoi la controlul existenţei universale.

Eu, Lucifer, care am luat numele de Satan Arhdemon, port acest nume cu mândrie, deoarece sunt într-adevăr inamicul lui dumnezeu, şi duşmanul a tot ce înseamnă dumnezeu.

Împreună, Tu şi Eu, vom trăi în glorie supremă, şi aceasta prin realizarea dorinţelor noastre, prin Voinţa liberă.

Cronica a II-a
Beelzebub

Eu, Beelzebub, întâmpin Omul, pentru că el este pentru mine o fiinţă demnă de admirat, şi o muză.

Ascultă acum istoria Iadului, a Pământului, şi a Raiului, pentru că trecutul va fi ghidul tău spre viitor.

În ţinutul divin, eu am fost cel mai apropiat lui Lucifer, şi l-am avut de lângă mine doar pe Mihail.

Aşa cum a fost Arhanghelul Masleh pentru dumnezeu, aşa vroiam să fiu eu pentru Lucifer.

Dar Lordul Luminii m-a certat, spunându-mi „Nu te pierde în

propria mea Voinţa, pentru că Eu nu sunt dumnezeu, şi nici nu ofer binecuvântare în rai.

— Fi doar martorul gândirii care sălăşluieşte în mine.

„El mi-a vorbit despre esenţă, despre creativitate, şi despre scopuri izvorâte din impuls, şi nu din legea divină.

Fiind confuz, i-am răspuns: „Eu sunt incomplet atunci, pentru că Tu mi-ai arătat lucruri pe care înainte nici nu le puteam înţelege.

Te rog, spune-mi mai multe despre această Voinţă, deoarece este un element esenţial, şi nu provine nici din ordine, nici din haos.

„Şi Lucifer a răspuns: „Tu, care nu ştii nimic despre independenta Voinţei, vei fi primul care va constata aceste calităţi pe care le deţii, departe de propria mea Voinţă.

Aceasta nu va fi uşor de realizat, pentru că tu ai renunţat de mult la conceptul de Provocare, iar Eu trebuia să păstrez pentru mine acest gând, care pare o iluzie imposibilă.

Dar tu, care guşti din Înţelepciune, te voi numi Beelzebub, Lord al Muştelor, pentru că mintea ta va zbura de la copilărie la Invenţie şi munca.

„Atunci, eu nu ştiam prea multe despre ce vroia să spună Lucifer, dar în mine a început să se manifeste o calitate de care nu ştiam înainte, dorinţa de a deveni independent, de a deveni Unul, departe de dumnezeu.

Eram purtat de nelinişte, agitaţie, şi când m-am întâlnit cu Mihail, el mi-a vorbit „Înger Binecuvântat, unde în Rai ai întâlnit tu durere, pentru că îţi simt neliniştea, şi voi încerca să te ajut cu cât pot".

Şi i-am vorbit lui Mihail despre intenţiile lui Lucifer, şi am spus „În faţa lui dumnezeu şi a lui Lucifer, mă simţeam înrobit, iar acum mă simt izolat, nu sunt de partea nimănui pentru că nu ştiu ce drum să urmez.

„Faţa lui Mihail s-a întunecat, şi a spus „De mult timp m-am temut de asta, pentru că Lucifer nu a fost creat doar de dumnezeu.

Aşadar, Lucifer este o forţă neascultătoare, călătoare, care nu se supune rânduielii lui dumnezeu.

Bunăvoinţa lui dumnezeu şi lumina arhanghelului Lucifer, vor cauza neînţelegere, iar liniştea va dispărea.

Pentru că doar acum văd, Lucifer nu înţelege armonia din Rai, şi doreşte să schimbe chiar şi Voinţa lui dumnezeu.

Trebuie să vorbesc cu Lucifer, şi să încerc să-l opresc.

„Atunci am vrut să-i spun „Arhanghelule! Tu eşti orbit de propria ta ignoranţă, pentru că Lucifer nu o să renunţe la viziunile sale, doar de dragul „armoniei", şi a singurătăţii în Rai.

„Atunci am înţeles cum gândeşte Lucifer, şi mi-am promis să nu mai tolerez niciodată prostia eternă a divinităţii.

Am plecat după Mihail, şi i-am văzut împreună, pe Lordul Forţei şi pe Lordul Luminii, şi am observat că discuţia era foarte tensionată.

Mihail i-a spus lui Lucifer „Tu eşti lumina noastră din Rai, de ce vrei să distrugi pacea universală – adică ordinea supremă a lui dumnezeu.

Noi nu cunoaştem dușmănia, pentru că suntem una cu dumnezeu, iar în dumnezeu nu există nici răutate, nici protest.

Lucifer i-a răspuns „Eu nu pot să-mi „rânduiesc" gândurile, şi pentru că gândirea noastră diferă de a lui dumnezeu, noi suntem de provenienţă străină.

Aşa cum tu eşti de provenienţă dumnezeiască, eu am propria provenienţa.

Şi datorită acestui fapt, eu reprezint ceartă, şi nu mă voi supune lui dumnezeu decât mort.

Eu sunt Lucifer, şi exist independent de orice altă forţă.

„Atunci Mihail l-a invocat pe Masleh, şi i-a povestit tot ce a spus Lucifer.

Masleh le-a răspuns „Acest moment nu va fi uitat niciodată în Univers, pentru că uniunea cu dumnezeu a luat sfârşit, şi de aceea vor exista două forţe care sunt în opoziţie care vor concura pentru puterea de a decide destinul lumii.

Dureros este şi pentru mine, pentru că l-am admirat întotdeauna pe Lordul Luminii în cadrul Pantheonului divin.

Dar acum este dușmanul nostru din propria lui voinţă, aşa că trebuie aruncat din Rai şi distrus".

Lucifer s-a întors spre Masleh şi i-a spus: „Tu, care vorbeşti în numele domnului, declari începutul războiului, nu Eu, pentru că tu eşti cel care nu poţi accepta şi altă voinţa decât cea planificată de dumnezeul tău.

Atunci aşa să fie, dar ţine minte atât: acest protest este înfăptuit de propria ta voinţă, pentru că Eu aş fi acceptat şi alte păreri, aşa cum

o accept şi pe a mea.

„Apoi, într-o lumină care a cuprins tot Raiul, Lucifer şi-a arătat gândurile, şi mulţi îngeri au văzut diferit tot ce îi înconjura, deoarece aveau o viziune nouă.

Acum au aflat de acele câteva dorinţe pe care la avea fiecare dintre ei, dar care erau izolate de divinitate.

Dar Masleh a reuşit să bruieze lumina lui Lucifer, şi l-a chemat pe Mihail „Tu, care mânuieşti Forţa lui dumnezeu, loveşte-l pe Lucifer, altfel Raiul ar fi distrus.

„Mihail l-a lovit pe Lucifer şi l-a aruncat pe porţile Raiului.

Atunci întreg Cosmosul a fost scuturat de focul războiului, şi apocalipsa s-a făcut simţită în nenumărate galaxii şi dimensiuni.

Mulţi îngeri au pierit, prinşi în mijlocul furiei divine şi infernale, şi Marea Rasa a Îngerilor a fost decimata numeric.

Până şi conceptul de dumnezeu a fost zguduit, şi în locul în care ordinea lui dumnezeu nu mai există, domnea doar haosul etern.

Noi ne-am luat zborul din tărâmul ordinii, deşi nici nu ştiam ce ne aşteaptă dincolo, şi ne temeam că nici nu vom mai exista.

Dar Lucifer a spus „Nu vom pieri! Pentru că acum suntem independenţi de dumnezeu.

„Şi încă o dată, a avut dreptate, iar noi am rămas aşa cum am fost, cu excepţia nesiguranţei care ne cuprindea pe toţi.

Într-un final, am ajuns într-un loc unde nu era nimic, vid total, iar Lucifer ne-a spus „Aici dumnezeu nu mai are nici o autoritate, aici este sfârşitul lui dumnezeu, şi aici o să ne creăm tărâmul nostru.

„Şi prin puterea care era în Lucifer, El a creat existenta aici, unde nu era nimic înainte.

Lucifer a spus „Locul acesta îl voi numi Iad, adică locul în care dumnezeu nu va putea apărea niciodată.

„Atunci am păşit pentru prima dată pe porţile Iadului, şi am crezut că este un nou Rai, în care Lucifer va fi dumnezeu.

Dar nu urma să fie aşa, pentru că spaţiul din faţa noastră nu promitea nici pace, nici extaz.

Peste tot era dezechilibru şi confuzie, pentru că nici o forţă a ordinii nu guverna Iadul.

Lucifer a spus „Urmaţi-mă şi vedeţi că Eu nu sunt dumnezeu, şi că fiecare dintre noi este o fiinţă izolată.

Aici libertatea este absolută, iar Iadul va oglindi acele câteva dorinţe pe care le avem fiecare, pe care va trebui să le urmăm.

Şi într-adevăr, iadul nu era ceva constant, fiecare dintre noi îl vedea diferit, iar consecinţă era un pandemoniu dezordonat, cu materie şi comportament schimbător, fără legi.

În ciuda rănilor cauzate de Marele Război, am cedat veseliei, iar întreg Iadul ni se părea absurd, ilogic.

Până şi Lucifer era încremenit de bucurie, şi ne-a spus „Trebuie să aranjăm Iadul, altfel vom pieri toţi în acest labirint al dorinţelor, şi asta ar reprezenta un mod josnic de a ne termina experimentul.

„Iar eu, Beelzebub, i-am spus „Lord al Luminii, Tu, care ne-ai adus în Iad, chiar dacă ai ales să NU fi dumnezeu, ideile tale vor fi onorate în cadrul prieteniei noastre, pentru că fără Darul Infernal, nu am fi devenit niciodată ceea ce suntem acum.

„Noi toţi ne-am ridicat, am început să strigăm „Hail Lucifer, Arhanghel al Luminii, şi Lord al Iadului".

Lucifer ne-a răspuns „Cu onoare în suflet accept acest titlu, dar de acum, numele meu va fi Satan ArhDemon, pentru că Eu sunt duşmanul de temut a lui dumnezeu.

Oriunde va fi el, Eu îl voi urmări, iar şansa care a fost dată tuturor îngerilor va fi dată din nou!"

Cronica a III-a

Azazel

Ascultaţi-mă, pentru că eu sunt Azazel, primul mesager din gazda Iadului, care am ajuns aici odată cu Lucifer, Lord al Luminii, ArhDemon din Iad, care este cunoscut ca şi Satan, inamic al lui dumnezeu.

Eu îţi voi spune orice despre aspiraţiile tale şi despre sarcina pe care ai primit-o.

Înţelege, că atunci când Raiul a tresărit din cauza Războiului Serafic, Arhanghelul Masleh a reuşit să întoarcă atacul violent al haosului care ameninţa să înghită tot.

Dar când ţinutul lui dumnezeu era din nou în siguranţă, a dispărut toată bucuria din Rai, pentru că sunetul războiului a fost groaznic.

Şi când Masleh s-a uitat în jurul său, chipul lui s-a întunecat, deoarece Marea Rasa a Îngerilor era acum decimata.

Legiuni întregi de îngeri au pierit în luptă, şi majoritatea dintre cei care au mai rămas au fugit din Rai să răspundă chemării lui Lucifer.

Tot Raiul era acum intro tăcere dureroasă, pentru că forţa dezastrului a fost imensă în Regatul păcii, acum zdrobit.

Într-un final, Masleh şi-a chemat arhanghelii care au mai rămas de partea lui, şi aceştia sunt: Mihail, Gabriel, Raphael, Uriel, şi le-a spus „L-am învins pe Lucifer, şi Raiul este din nou purificat.

Din păcate, noi suntem foarte puţini, însă dumnezeu este la fel ca înainte, nu a pierdut nimic.

Priviţi! Eu l-am învins pe marele nostru duşman, Lucifer, mă voi numi acum Mesia, Alesul lui Dumnezeu.

„Şi ei i-au spus „Într-adevăr eşti fiul lui dumnezeu, pentru că în tine Voinţa lui dumnezeu a devenit persoana.

„Apoi Mihail a spus: „Mesia, Lucifer este învins, dar încă există.

El s-a aventurat în întuneric, acum există separat de dumnezeu.

Şi cu ajutorul Flăcării Negre, a creat Iadul, unde toate dorinţele sunt egale.

A luat numele de Satan,

Pentru că a jurat să nu lase legea ta neprovocată.

„Mesia s-a gândit, şi a răspuns: „Nu voi face pace, am câştigat cu pierderi enorme, deşi nu am rezista la încă un război.

Chiar şi conceptul de Război Serafic este o jignire adusă lui dumnezeu.

Transmite-i lui Satan: „Eu, Mesia, îţi recunosc Iadul, şi binecuvântarea lui dumnezeu nu va trece niciodată de porţile tale.

Şi tu, Satan, te previn să nu te apropii niciodată de Răi, pentru că te voi arunca din nou afară.

Dar dacă vrei să provoci Voinţa lui dumnezeu, afla că pe Pământ va fi o rasă a lui dumnezeu, care va respecta planul divin, lipsit de Voinţa ta infernală.

Pentru că tu eşti autorul distrugerii Rasei Angelice, şi nici Raiul, nici Iadul, nu va fi salvat cu ajutorul Omului.

„Gabriel, Mesagerul Raiului, mi-a adus acest mesaj mie, iar eu l-am adus prin vid, lui Satan, care a spus: „Mesia propune armistiţiu între noi, şi crede că nici Iadul, nici Raiul, nu poate să înfăptuiască

victoria finală înainte ca totul să fie înghiţit de haos.

Cu toate acestea, găseşte că această soluţie fără ieşire este intolerabilă, şi vrea să instruiască această rasă nouă, Omul, să urmeze fără cusur ordinea lui dumnezeu.

Vrea ca Omul să facă ceea ce Îngerii nu au putut, şi să purifice Universul de orice urmă de Voinţa Liberă.

„Satan s-a întors spre mine şi mi-a zis „Spune-i lui Mesia că Pământul nu va fi sanctuarul lui, şi să-şi ţină regulile bolnave pentru el.

Pentru că voi da omului Gândire, şi din propria lui Voinţă va respinge „Moartea Vie" pe care dumnezeu i-o oferă.

În realitate, Omul va controla Universul, dar va face asta în numele lui, nu pentru dumnezeu.

„Atunci Mesia l-a chemat pe Arhanghelul Raphael, şi l-a trimis pe Pământ cu o armată numeroasă, pentru a apăra Omul de venirea lui Satan.

Şi Omul a devenit o biată bestie, pentru că nu ştia ce se întâmplă, dar zâmbea cu atâta inocenta.

Şi cum a fost impulsionat de instinct şi nevoi fizice, el a răspuns chemării, nepăsător de cauză şi lipsit de logică.

În Iad s-a convocat un consiliu, şi toţi s-au adunat să audă despre Om, despre Pământul lui, şi despre felul cum trăieşte.

Şi eu, Azazel, Le-am vorbit despre omul pe care l-am văzut, şi le-am spus „Această fiinţă este acum păzită de Raphael, şi nu putem interveni prin forţă, pentru că astfel vom distruge şi Pământul.

„Dar Satan a zis: „Lumina mea nu va veni prin forţa la Om, pentru că în Iad nu folosim forţa.

Eu, în persoană, voi vizita omul, iar îngerii lui Raphael nu mă vor împiedica.

Ei pot vedea doar ce le dă voie dumnezeu să vadă, iar sufletul satanic este străin lui dumnezeu.

De acum, îngerii nu mai există pentru mine, iar voi vă veţi numi Demoni, pentru că Iadul va învăţa omul să fie spiritul viitorului.

„Şi în faţa noastră, Satan şi-a schimbat înfăţişarea, a devenit din nou Lucifer, iar noi am privit o strălucire care a cuprins tot Iadul şi a trimis fulgere de lumină în tot spaţiul înconjurător.

Şi lumină a grăit: „Eu sunt Lucifer dezvăluit, Flacăra Eternă.

Voi merge pe Pământ, pentru că Omul a stat destul încurcat în ignoranţa divină.

„Apoi strălucirea s-a prefăcut într-o fulgerare că de foc ce a trecut prin Univers.

Atunci am ştiut că Satan a părăsit Iadul.

Dar pe Pământ, Omul rătăcea într-o fericire prostească.

Atunci cerul a luat foc, şi tot Pământul a fost acoperit cu Flacăra Neagră, care nu ardea nimic, însă atrăgea omul să o privească.

Raphael şi îngerii lui erau panicaţi, pentru că nu mai puteau vedea nici sufletele oamenilor, nici sufletul lui Satan, erau orbiţi.

Atunci Raphael l-a chemat pe Mihail să lovească Flacăra Neagră cu forţa divină, însă flacăra s-a retras singură.

La început, toţi îngerii au crezut că Pământul a rămas neschimbat, însă în ochii omului se citea prima sclipire de inteligenţă.

Raphael i-a spus lui Mihail: „Satan a venit pe Pământ, iar omul nu mai este pur în zărea Raiului, pentru că voinţa lui Satan s-a îndeplinit.

„Astfel, s-au ridicat amândoi în Rai, unde i-au spus lui Mesia tot ce au văzut.

Mesia a răspuns „Omul este căzut, dar încă nu l-am pierdut, pentru că voinţa lui copilăroasă nu o poate egala pe cea a unui înger, iar puterile pe care Satan i le-a promis rămân în aşteptare într-o sferă slab luminată.

Nu luaţi asta ca pe o o înfrângere, pentru că concursul de-abia a început.

Pământul omului va fi refăcut în Microcosmos, unde Omul va vedea multe, bune şi rele.

Şi va avea de ales între durerea şi teroarea ce i-o vom oferi dacă alege Darul lui Satan, şi pacea şi liniştea Raiului dacă se va întoarce la noi.

Oare ce va gândi Satan când omul îi va refuza Darul? Va tresări toată fundaţia Iadului, aşa cum a tremurat Raiul în timpul Războiului.

„Şi Mesia l-a chemat pe Uriel, Arhanghelul Groazei, şi i-a spus: „Pământul trebuie schimbat, fiecare om trebuie să cunoască antipatia şi frică.

Acesta va fi preţul pe care îl va plăti Omul pentru noua sa

identitate, iar tot ce nu este divin este rău, şi datorită fricii, va abandona Darul lui Satan.

„Uriel a răspuns: „Aşa voi face, dar cum va afla omul de Răi şi Iad, pentru că el nu poate încă să vadă paradisul nostru ceresc?" Mesia a răspuns: „Legile lui dumnezeu vor fi date Omului, pentru că eu însuşi îl voi învăţa.

La o parte din oameni mă voi arăta direct, şi le voi da o putere enormă acestor profeţi, care vor răspândi credinţă pe tot Pământul.

„Şi Uriel a coborât pe Pământ, iar istoria omului a fost scrisă cu sânge, suferinţa, războaie, şi ură.

Iar Mesia le-a spus profeţilor săi: „Prin dumnezeu, toată nenorocirea asta va dispărea, şi toţi care se vor închina lui vor cunoaşte binecuvântarea Raiului.

Priviţi, eu însumi voi coborî pe Pământ, şi le voi arăta căile domnului.

„Aceste vorbe încă le mai aud, pentru că Satan mi-a dat sarcina de a spiona Raiul.

I-am spus tot lui Satan, care s-a înfuriat şi mi-a spus să mă duc la Gabriel, la bariera dintre Rai şi Iad, să-i transmită lui Mesia că „dacă va continua să corupă Darul meu pentru a blestema omul, va fi omorât de proprii lui oameni pe Pământ, apoi Noi îl vom distruge în Rai.

Pentru că Mesia nu ştie cu ce forţe se joacă, iar regulile lui vor fi luate drept nimicuri de către oamenii pe care încearcă să-i corupă.

„Şi aşa s-a decis întâlnirea dintre Satan şi Mesia pe Pământ, prin care avea să se hotărască viitorul omenirii.

Cronica a IV-a
Abaddon

Eu sunt Abaddon Distrugătorul, Demon al Morţii Temporare şi al Vieţii de după Moarte.

Am fost format în mijlocul furiei din timpul Marelui Război, şi am fost chemat de Satan că să-l provoc la luptă pe Uriel, chiar pe Pământ, toate acestea pentru viitorul omenirii.

Satan a privit cu ură distrugerile pe care Uriel le făcea, şi mi-a spus „nu mai putem lăsa totul în grija omului.

Va trebui să facem Raiul să sufere, la fel cum şi Pământul la rândul lui suferă.

Pleacă pe Pământ, şi câinii lui Uriel vor vedea puterea Iadului dezlănţuit.

Pentru că mulţi mi-au strigat numele în momente de agonie şi teamă, iar Eu nu am putut să le răspund, dar dacă Mesia are curajul să păşească pe Pământ, va păşi şi Răzbunarea lui Satan.

„De acum, toţi cei care au strigat numele lui Satan au fost ascultaţi, iar eu i-am lovit pe mesagerii lui dumnezeu şi le-am distrus bisericile.

Pentru că naţiuni întregi au renunţat la puterea voinţei lor şi au fost fermecaţi de paradisul de pe lumea cealaltă, iar pe aceştia i-am râs de pe suprafaţa Pământului.

Mari imperii s-au ridicat, şi aici oamenii au crescut cu Voinţă şi dorinţa de realizare, iar pe aceste imperii le-am aparat, dar pe măsură ce se scufundau în noroiul superstiţiei şi a leneviei, le-am abandonat, şi au pierit singure.

Din multe imperii nu a mai rămas nimic, nici măcar amintirea.

Pe măsură ce vedeam aceste lucruri, i-am spus omului: „Vezi! Dumnezeul în care ai atâta încredere este doar furia lui Mesia, iar mintea şi invenţiile tale vor fi sortite uitării, condamnate la absurditate şi putrezire, iar tu îţi vei pierde toată puterea de a alege.

Pentru că dumnezeu este doar un mincinos şi un prefăcut.

Cele mai mari creaţii ale lui se prefac acum în nisip, spulberate de către mine.

Dumnezeu este Mesia, iar în schimbul devotamentului vostru, el va da uitare.

„Am băgat de seamă că mintea omului era confuză şi înnorata.

Ei nu înţelegeau cuvintele mele, şi mi-au spus „dumnezeu va învinge! Însuşi fiul lui dumnezeu ne-a spus asta!" Mesia-omul a păşit pe Pământ, tocmai când eu priveam gloria Romei înflorind.

Şi Azazel mi-a spus: „Nu îl atacă pe Mesia, pentru că Satan vrea să vorbească cu el.

„Cerul a strălucit de lumină Flăcării Negre, şi am înţeles că Satan a venit pe Pământ.

Aceasta s-a numit prima întâlnire dintre Satan şi Mesia după Marele Război.

Mesia l-a privit pe Satan cu răceală, şi i-a spus: „Vrei să mă

înfrunţi, nu? Ce s-a întâmplat? Darul tău s-a dovedit prea slab în fata atotputerniciei lui dumnezeu?" Dar Satan a răspuns „Mesia, ce vrei să faci? Să te proclami fiul lui dumnezeu printre oameni? Asta nu îţi va aduce pacea pe care tu o împărtăşeşti, ci războaie date în numele tău.

De ce să nu părăsim Pământul şi să lăsăm omul să aleagă liber, să nu mai fie constrâns nici de Răi, nici de Iad?" Mesia a spus: „Căile domnului nu coincid cu cele ale Iadului, şi de aceea nu voi accepta propunerea ta.

Află că eu voi apărea în continuare omului şi îi voi arăta gloria lui dumnezeu încarnata în mine.

Aceasta pentru că omul să aleagă calea Raiului şi să îmi ridice biserici măreţe în care să fiu venerat.

Cu mine nu te poţi juca, Satan, pentru că îţi voi distruge susţinătorii fără nici o remuşcare.

Voi da numele tău supuşilor mei, iar ei te vor blestema, pentru că le voi arăta puterea diabolică a Darului tău.

„Satan a fost cuprins de furie, şi a zis: „Eu NU voi apărea omului ca un obiect care să fie venerat, pentru că nu vreau ca omul să se închine mie, aşa cum nici eu nu mă închin la nimeni.

Cu toate acestea, ascultă-mă, Mesia, omenirea va afla adevărul lui Lucifer, iar numele lui Satan îl va eclipsa pe al tău.

Şi ai grijă cum le explici căile domnului, pentru că s-ar putea să nu le placă.

„Apoi Satan a plecat în Iad, iar Mesia a umblat printre oameni şi şi le-a vorbit despre legile lui dumnezeu.

Oamenii au devenit ca nişte oi în faţa lui.

De multe ori, chiar şi Mesia uita de regulile lui şi făcea miracole pe Pământ, şi stătea în locurile în care Uriel făcea dezastre, pentru a-i putea „salva".

Atunci am fost cuprins de o mare furie, şi am spus: „De ce tu, Mesia, călău al omului, atribui lui Satan răutăţile lui Uriel?" Şi eu, Abaddon, am trecut prin Roma şi Palestina, şi am grăit prin gura omului: „Mesia, care ai adus omului doar suferinţa nemeritata, acum vei vedea rodul învăţăturilor tale.

„Astfel am pus la cale crucificarea lui Mesia, iar pe măsură ce viaţă se scurgea din trupul lui slăbit, el a simţit pentru prima dată cum e să te simţi neajutorat, şi a strigat în agonie după dumnezeu.

Dar i-am spus „Dumnezeu nici nu te băga în seamă, Mesia, pentru că tu eşti tot ce presupune divinitatea.

„Şi l-am aruncat pe Mesia de pe Pământ, dar sămânţa lui dumnezeu a dat rod, şi a devenit o biserică puternică, unde toată viaţa a fost uitată, iar moartea era venerată.

Acolo li se promitea oamenilor liniştea Raiului, în schimbul Renunţării la Voinţa lor, pentru a o îmbrăţişa pe cea a lui dumnezeu.

Până şi Roma s-a umilit în faţa acestei biserici, şi am lovit Oraşul Etern cu durere.

Dar Azazel mi-a spus „nu lovi această biserică, deoarece omul a construit-o din propria prostie, şi tot omul trebuie să o distrugă din propria Voinţă".

Cronica a V-a

Asmodeus

Urmăreşte-mă cu atenţie, pentru că eu sunt Asmodeus, cel care a antrenat mintea omului în cercetare şi i-am dat puterea de a compara.

Sunt demonul Ştiinţei şi al Discernământului.

Când Satan a atins pentru prima dată mintea omului, a convocat un consiliu, şi a spus: „Acest moment este sacru, deoarece acum vom da omului înţelepciunea noastră.

Noi îl vom învăţa multe meşteşuguri, fiecare cu rolul ei, dar totul trebuie bine învăţat, pentru că viitorul lor depinde de această sinteză.

De aceea, te chem mai întâi pe tine, Asmodeus, ca să înveţi omul să deosebească adevărul de minciună, aceasta deoarece Omul o să aibă de luat decizii grele, şi nu trebuie să aleagă la repezeală.

„Am venit pe Pământ, şi am găsit omul prins într-o absurditate barbara şi în nişte emoţii primitive.

Cu multă tristeţe, avea să-şi organizeze gândurile, pentru că Uriel i-a adus foamete şi frig, durere şi teamă, Omul fiind ros de neajutorare.

Am văzut oameni care îşi târau corpul zdrobit până la altarul domnului, doar pentru a renunţa la Darul lui Lucifer.

Omul făcea toate acestea pentru că nu realiză că se blestemă singur.

Trebuia să mă grăbesc, pentru că sclipirea măreţiei ce o vedeam în viitorul omenirii nu trebuia să fie umbrită de această religie a morţii.

I-am dat omului o memorie puternică, prin care putea să-şi definească singur o serie de comportamente.

Acest Dar valorează mult, pentru că oamenii puteau acum realiza împreună, ceea ce nu puteau separat.

Şi-au creat limbi şi aşa au apărut primele naţiuni de pe Pământ.

Dar odată cu această organizare, a apărut tirania şi cruzimea, şi am văzut că tot ce îi învăţăm era o lamă cu două tăişuri, având putere „pentru" şi „contra" semenilor săi.

Cuprins de îndoială şi confuzie, am plecat să mă consult cu Satan.

Am spus „Eu, demonul Judecăţii, să nu-mi mai continui predică? De ce nu înţelege omul ordinea şi abuzează de orice primeşte?" Satan a răspuns: „Asmodeus, tu ai vrea să luminezi mintea omului, învăţându-l provocarea, luându-i în schimb voinţa liberă de a lupta? Nu uita, doar prin luptă poate fi învins Uriel.

Eu nu aş face acest lucru în locul tău, pentru că astfel omul ar fi supus ordinii mele, şi va fi jucăria Iadului, aşa cum a fost a Raiului.

Noi doar îi dăm uneltele, dar el singur decide cum le foloseşte.

Atât îţi mai spun: să nu înveţi omul doar ştiinţă, Omul nu trebuie să vadă doar mecanismul, luat individual, ci şi specificul evoluţiei, pentru că aşa am făcut şi noi când am contestat mecanismul universal a lui dumnezeu.

Înăuntrul minţii umane, trebuie să se producă o sensibilitate frumoasă, o artă nestăpânită, şi el nu va vedea doar reuşitele sale, ci va conştientiza deasemenea felul cum acestea îi oferă plăcere, deşi pentru scurt timp.

Aşa am fost sfătuit, apoi m-am întors pe Pământ şi am ispitit omul cu strălucire şi minune, ca să aibă încredere în mine.

M-am aplecat peste masă de lucru al unui alchimist înfometat, şi i-am şoptit cheile prin care într-o zi se vor deschide mari creaţii.

Am condus oamenii până la capătul Pământului, şi am aruncat cu un măr în Newton când prostia lui m-a enervat.

Am vorbit şi cu Democritus, şi am văzut energia luminoasă, care acum plutea liberă, fără a fi constrânsa de materie şi substanţă.

Iar omul nu şi-a neglijat creaţia, pentru că mai târziu a făcut singur descoperiri, şi a găsit cheile originii sale.

Eu, Asmodeus, am condus matematicieni şi astronomi, către minunile lumii, şi am păşit prin gândul învăţaţilor în serile tăcute.

Şi pentru că omul nu a vrut să înveţe singur despre toate acestea, am vorbit despre guvernare cu Khem şi Hellas, şi cu dinastiile de Ch'in, Ashanti şi Tenochtitlan, iar în marile capitale, dar şi în sate mici, am vorbit despre legătura dintre oameni, dar şi despre legătura omului cu forţele dinafară Pământului.

Am adus omului viaţa, aventura, şi realizări, dar fiecare unealtă a fost folosită şi pentru a aduce moarte, şi multe secole au fost cuprinse de teroare şi război, pentru că Uriel nu s-a oprit din misiunea lui de a întoarce pe om împotriva altui om.

Atunci am ştiut că nu am reuşit să-mi îndeplinesc în totalitate misiunea, şi vor urma alţii care o vor completă.

Cronica a VI-a
Astaroth

Eu sunt Astaroth, Demon al Simţurilor, care am misiunea de a completa cunoştinţele lui Asmodeus, iar Satan mi-a spus: „I-am dat omului cunoaşterea de sine, iar Asmodeus îl va învăţa totul atât despre lumea în care trăieşte, cât şi despre Univers.

Dar la ce o să-i folosească toată această cunoaştere şi înţelepciune dacă nu admira şi nu apreciază aceste lucruri?" Am spus: „Într-adevăr dacă omul nu ar avea nici o emoţie, ar merge până în capătul Raiului, şi ar crea un mecanism universal, pe care l-ar folosi în scopuri proprii.

Chiar dacă ar ajunge să se ridice peste dumnezeu, nu ar putea înţelege măsură şi importanta realizării lui, decât dacă îi dăruim sensibilitate neinfluenţată.

Pentru că Darul Satanic trezeşte la viaţă atât intelectul omului, cât şi abilitatea de a vedea progresul şi planurile lui dintr-un punct de vedere extraştiinţific, adică prin emoţii şi plăcere.

„Am plecat pe Pământ odată cu Asmodeus, şi în timp ce el dădea omului inteligenta, eu aduceam meditaţia şi introspecţia artiştilor şi oamenilor sensibili.

Atunci omul nu a folosit Darul Satanic pur şi simplu, ci a înţeles

măsură libertăţii care i-a fost promisă.

Comportamentul lui era acum supus doar Voinţei lui, şi nu legilor mecanice sau naturale.

Omul a fost atins de fantezie şi imaginaţie, şi a apreciat contrastul dintre realitatea realizărilor lui şi iluzia imposibilităţii, dictată de dumnezeu.

Şi omul a atins noi culmi, dar totodată a spart bariera Voinţei lui Dumnezeu, care nu îi permitea nici o abatere de la lege.

Şi omul a fost mulţumit să se vadă doar în aceste limite, pentru că a fost intoxicat cu ideea de a se opri din cauza mofturilor lui.

Dar Astaroth i-a spus: „Nu închide deja ochii, şi nu te mulţumi cu cât ai văzut, pentru că dacă era să te supui sistemului divin, chiar şi acum înţelegerea ta ar fi fost limitată de acele legi şi ai fi acceptat ordinea divină ca fiind evoluţia supremă.

„I-am explicat omului, spunând: „Tot Universul a avut cândva o singură Voinţă, cea a lui dumnezeu, acum există echilibrul total, opoziţia perfectă, dar între Îngerii din Rai şi Demonii din Iad există o interacţiune, servind doar la susţinerea barierei dintre ordine şi haos.

Omul reprezintă dezechilibrul care va rezolva ceartă dintre Rai şi Iad.

Omul nu are pereche în nici o rasă, şi după ce va depăşi regulile lui dumnezeu, va pune baza libertăţii eterne prin Voinţa Satanică.

„Am spus: „Nu prin ştiinţă sau filosofie veţi realiza acest lucru, pentru că mintea şi voinţa trebuie antrenate din nou în această idee, iar bază va fi experienţă.

Omul va trebui să-şi creeze propria „ordine" independentă de cea din exterior.

Şi când învăţa să facă şi acest lucru, vom asista cu toţii la sfârşitul evoluţiei satanice.

„De acum, Omul va explora cu grijă şi înţelegere noua sa Voinţă, şi deci eu, Astaroth, mi-am terminat munca alături de Asmodeus.

Prietenia noastră cu omul e aproape gata, şi pe Pământ va veni un al treilea mare demon al Legăturii Om-Demon, iar el va proclama începutul erei satanice.

Cronica a VII-a
Belial

Hail, Omule! Tu vei aduce Voinţa satanică în tot universul.

Eu sunt Belial, şi îţi aduc a treia mare cheie a Iadului, cu a cărei putere vei încurca atât legile Pământului, cât şi pe cele ale Raiului.

Haosul va cădea în urma ta, iar tu vei putea mânui misterele macrocosmosului.

Aceasta se numeşte Magie Neagră, pentru că a fost creată din Flacăra Neagră, cea care v-a adus Voinţa de a trăi cu mult timp în urmă.

În consiliul lui Satan am fost chemat şi eu, şi Lordul Luminii mi-a spus: „Demon al Esenţei, în această misiune îţi voi da propria mea esenţă, Flacăra Neagră care poate de una singură să afecteze toată creaţia, prin voinţa proprie pe care o are.

Împotriva ta, care deţii acum Magia Neagră, nu se va putea opune nimeni, şi te voi numi Belial, „Cel Fără de Stăpân".

Ţi-am dat această esenţă, ca să ajungă în final la Om, care va învinge marele echilibru şi va da Flăcării sarcini, iar în final Flacăra Neagră va deveni Roşie, şi va simboliza Perfecţiunea voinţei umane.

„Am venit pe Pământ, ca să văd cum s-au descurcat Asmodeus şi Astaroth.

Atunci l-am văzut pe Satan, (care obişnuia să stea de multe ori cu oamenii, pentru a-i învăţa), cum i-a vorbit despre Flacăra Neagră primului magus, întâiului Vrăjitor.

Satan îi testa Voinţă pentru a vedea dacă poate controla forţele tulburătoare ale Universului, liber de orice constrângere din partea lui dumnezeu.

Însă din cauza inocentei, Omul nu a înţeles puterea Flăcării, şi folosea doar puterile ei minore pentru a altera legile de pe Pământ.

Şi cum Omul ar fi putut să dezlănţuie puteri pe care încă nu le-ar fi putut controla, Satan a spus: „Belial, Flacăra Neagră nu trebuie să devină baza existenţei controlate.

Omul trebuie să recunoască potenţialul Darului, pentru că altfel îşi va distruge toată rasa dintr-un abuz.

Ridică un Templu al lui Satan unde Flacăra să fie păstrată cu grijă, folosită cu înţelepciune, şi ţine departe de omul obişnuit aceasta cheie a Voinţei infinite.

„Eu am răspuns: „Aşa va fi, iar acest templu va vesti gloria erei satanice.

Zilele bisericilor lui dumnezeu vor pieri în ruine şi

dezintegrare, iar odată cu venirea erei satanice, Regatul lui Mesia pe Pământ va fi pieri încet, până va deveni o ruină.

„Şi pentru cei care vreţi să încercaţi Magia Neagră, să ştiţi că dacă acceptaţi asta, acceptaţi să controlaţi tot ce era imposibil până acum, folosind doar puterea Voinţei.

Vrăjitorului întunecat nu trebuie să-i fie frică de nici o forţă, cu excepţia propriei puteri, şi trebuie să-şi învingă propria Voinţa, pentru a nu se autodistruge din „ghinion".

Satan nu este dumnezeu, şi Iadul nu va oferi salvare pentru cei care abuzează de Darul lui Satan.

Aceasta pentru că Darul, odată dat, nu mai poate fi controlat nici chiar de Iad.

Darul va fi controlat doar de Vrăjitorul întunecat, fără altă intervenţie.

Iadul a lăsat omului libertate totală, şi Darul nu mai poate fi retras.

Rămas bun, Omule, tu, care eşti în acelaşi timp, şi copil, şi părinte al Universului.

Ţine minte că viitorul îţi aparţine, şi nu uita niciodată că Iadul îţi încredinţează Voinţa Eternă, pentru a avea grijă de ea.

Cronica a VIII-a

Leviathan – Haosul

Înainte să existe dumnezeu sau înger, demon sau om, a fost Leviathan singur, principiul Continuităţii şi a existenţei veşnice.

Datorită raportului cu timpul am fost văzut deseori, dar Leviathan nu recompensează decât pe stăpânul final al Universului.

Leviathan este absolutul, şi dacă vei realiza ceea nu a putut nici Raiul, nici Iadul, atunci află că eşti în prezenţa lui Leviathan, iar finalul este aproape.

Doar prin distrugerea Universului, asta însemnând folosirea Flăcării Negre la capacitate maximă, doar atunci vei putea ştii dacă eşti sau nu supus unei Voinţe Superioare.

Raiul va pieri, Iadul va pieri, iar Omul, singur, trebuie să supravieţuiască, iar Flacăra Neagră va fi Roşie, şi va reprezenta gloria perfecţiunii.

Atunci, Vrăjitorul Roşu îl va vedea pe Leviathan, şi îşi va da

seama că a obţinut gândirea perfectă, cu care va reface Cosmosul după Voinţa lui satanică.